

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В ЕКОЛОГІЧНОМУ ТУРИЗМІ

Лук'янчук Н.Ю. ,здобувач вищої освіти групи ПУА 6/1
Науковий керівник – Мельник І.О., канд. екон. наук, доцент
Миколаївський національний аграрний університет

Екологічний туризм - порівняно нове поняття в туристичній діяльності. Екологічний туризм в контексті сталого розвитку передбачає не тільки раціональне використання і відтворення екологічних ресурсів, а також збереження етнокультурного середовища.

Разом з тим необхідно створення екотуристичної інфраструктури, спрямованої, насамперед, на збереження природного середовища, а не на задоволення вимог комфортабельного відпочинку на природі [2].

Персонал є одним з найважливіших чинників будь-якого виробництва та сфери надання послуг. Його стан (кількісні та якісні характеристики), а також ефективне використання прямо впливають на кінцеві результати господарської діяльності будь-якого суб'єкта господарювання. Тому дослідження проблем якісного підбору та ефективності використання персоналу в екологічному туризмі є досить актуальним.

У витоках становлення ринкових відносин теорією і практикою вивчення питань використання персоналу займалися: Е. Мейо, Р. Оуен, Ф. Тейлор, А. Файоль, Р. Емерсон та інші. Пізніше ці питання досліджували Р. Гант, М.Х. Мескон, Р. Паскаль, Л. Саттл, Е. Шейн, Р. Хекман.

Питання становлення і розвитку екологічного туризму досліджували такі вчені, як Олійник Я.Б. А.С. Слепокуров, В.А. Ємельянов, А. Любимцева, В.П. Кекушев [1], ТОМУ Сергєєва [2], В.В. Храбовченко [3].

При аналізі робіт даних авторів, були зроблені висновки, що одним з важливих аспектів становлення і розвитку екологічного туризму є наймання та підготовка висококваліфікованих кадрів. Це обумовлено специфікою екотуристичної діяльності, оскільки в сферу менеджменту входить широке коло соціальних відносин з приводу виробництва і споживання екотуристичного продукту.

Екологічний туризм є одним із нових напрямків туризму на ринку, а менеджмент туризму важливо ще на вихідних позиціях виявити і усвідомити його місце і роль, специфічні особливості та потенціал, рівень соціальної відповідальності за майбутнє природи.

Виділяють такі специфічні фактори, що впливають на розвиток та управління екологічним туризмом:

- інновація менеджмент екологічного туризму сприймається з певним побоюванням з боку природоохоронних і природогосподарських організацій,

а також туристичних організацій, які вже мають досить міцні позиції у сфері туризму;

- специфіка екотуризму вимагає значно більших зусиль для заняття свого сегмента на туристичному ринку;

- вихід екотуризму на туристичний ринок часто пов'язаний з досить високими початковими витратами, що робить його кінцевий продукт досить дорогим;

- інтелектуальну, просвітницьку, освітню та виховні функції екологічного туризму можна реалізувати тільки при наявності відповідної інфраструктури та кваліфікованих фахівців (менеджерів екологічного туризму, гідів-натуралістів) [3].

На сучасному етапі розвитку економіки в цілому, і в туризмі зокрема, основна увага приділяється зацікавленістю туристичного підприємства в підвищенні конкурентоспроможності, яка досягається шляхом підбору висококваліфікованих працівників. Чим вище рівень розвитку працівника з погляду сукупності його професійних знань, умінь, навичок, здібностей і мотивів до праці, тим краще буде якість обслуговування.

Неповне використання можливостей працівника в трудовій діяльності завдає шкоди не тільки його власного розвитку, але і обертається втратою для підприємства. Раціональний розподіл людей по робочих місцях, забезпечення сприятливих умов для всебічного розкриття в туристичній сфері призводить до зростання ефективності та конкурентоспроможності підприємства в галузі [4].

Важливого значення набуває також і особистість менеджера як керівника і як суб'єкта оцінки та підбору персоналу в екологічному туризмі. Професійна культура менеджера базується на ділових якостях характеру, таких як сумлінність, цілеспрямованість, діловитість, організованість, акуратність, творча ініціатива, свідомість, обов'язковість, компетентність [1].

Екологічний туризм покликаний сформувати суспільну свідомість щодо охорони та раціонального використання природних багатств, донести

до людей нагальність і важливість питань захисту навколишнього середовища.

У багатьох країнах екологічний туризм стає супутником і невіддільною частиною всіх видів туризму, інтегрує їх у загальний процес, а завдяки своєму максимально доступному просвітницькому та освітньому потенціалу, стає чи не єдиним регулятивним важелем управління процесами і раціональним використанням природного середовища.

Якісний підбір персоналу, спрямованого на розвиток екологічної свідомості у туристів призводить до формування позитивного іміджу туркомпанії та максимального задоволення потреб клієнтів.

Список використаних джерел

1. Кекушев В.П. Основи менеджменту екологічного туризму / В.П. Кекушев, В.П. Сергєєв, Степаницкий В.Б. - М : Изд-во МНЭПУ, 2001. - 60 с.
2. Сергєєва ТОМУ Екологічний туризм / ТОМУ Сергєєва. - М : Фінанси і статистика, 2004. - 360 с.
3. Храбовченко В.В. Екологічний туризм / В.В. Храбовченко. - М : Фінанси і статистика, 2003. -208 с.
4. Жуковський М.О. Трудові ресурси як складова конкурентоспроможності підприємства / М. О. Жуковський // Актуальні проблеми економіки. - 2007. - № 2 (68). - 3 54-59.